

ABONAMENTE:
membrii 100 Lei, nemembri
lei 150, autorizați lei 500

Director
Ing. agr. M. Georgescu

Redacția și Administrația
Str. Plevnei No. 8 — Siliștra

Anunțuri de tot felul și publicații se primesc la redacția

UN MARE PERICOL

Tuberculoza „colonistă agricolă”

Este o chestiune medicală asupra căreia nu mă voi pronunța. Ea stă în grija altora s'o facă și pentru aceasta, trec peste pretențiunile științifice ale medicinei. Ceea ce mă interesează acum, este tuberculoza ca nenorocire, cuibărită în casele agricultorilor și mai ales ale românilor colonizați în Dobrogea. Aceasta, constituie o problemă, de altfel nouă, dar foarte importantă, a cărei apartenență printre cei arătați mai sus, a fost prevăzută, acum câțiva ani în urmă, chiar și de subscrisul. În prezent, ne îngăduim a arăta, în câteva rânduri, adevărata stare a agricultorilor coloniști, față de cruda și neiertătoare boală. Înainte de a intra în fondul chestiunii, vom da un amănunt, care va servi ca argument, la concluzia ce va urma. Pentru ca un român agricultor să fie colonizat în Dobrogea, i se cere pe lângă celelalte zece certificate și un certificat medical din care să reiasă, că viitorul colonist și familia sa, nu este bolnav de tuberculoză și sifilis. Așa dar, toți agricultorii români, aprobați la Colonizare, au fost la acea dată, complect sănătoși, ei și familiile lor. Ce s'a întâmplat însă? Coloniștii veniți în Dobrogea „pe pământul făgăduinței” și în vederea unui trai mai omenesc, sau lovit din primele zile de cele mai grozave neajunsuri. Neavând case construi-

te, au fost cartiruiți în cocioabele și grajdurile concetățenilor: turci și bulgari; ba unii și-au făcut bordeie ca țiganii, unde plămâniilor lor sau înrudit cu mizerabilul microb al tuberculozei. Astfel de atunci, de când s'a început colonizarea (1924), plămâniilor sănătoși ai coloniștilor români, slăbiți, au început să se macine treptat, treptat. Prin urmare, cauzele care au determinat măcinarea, de către tuberculoză a plămânilor coloniștilor români sunt: lipsa de hrană datorită în parte neprimirii complete a loturilor și nerentabilității lor, față de seceta și scăderea prețurilor, precum și din cauza locuințelor insalubre și a climei aride. Din împrejurările acestea, am ajuns, a vedea cu profundă tristețe, că în noile case ce s'au construit coloniștilor români, se cuibărește tuberculoza. În familiile de țărani sănătoși, dovediți cu certitudine, când s'au colonizat, tuberculoza a început să facă spărturi dureroase, atât pentru ei, cât și pentru nația românească. Pericolul este de neînchipuit iar timpul, nu mai admite amânare. Pentru aceasta propunem: Oficiul național al colonizărilor, prin inimosul său conducător—d. N. Lupu Costake—să ia inițiativa construirii, a 2 sanatorii, unul la Constanța sau Balciu pe malul Mării Negre, iar altul în regiunea muntoasă, unde

să fie tratați coloniștii români și copiii lor, atinși de tuberculoză, servind nația, prin romanizarea Dobrogei, ca și soldații când cad pe front apărându-și țara.

Pentru anul acesta, ar fi bine ca să se organizeze, provizoriu, cel puțin o colonie de vacanță, pentru copiii coloniștilor români, fie la Constanța fie la Balciu.

Ing. agr. Mihail Georgescu

CARTEA

Cîteva rînduri despre „Carte”? Le trimit bucuros, dar a vorbi despre carte în cuprinsul cîtorva rînduri, este o glumă.

Cartea este o noțiune imensă, ca și noțiunea de gîndire din care s'a născut.

Știut atît, că dacă printre oameni nu'ți poți creia prieteni, din pricina firei tale sau din cauza răutății lor, atunci descui dulapul cu cărți și găsești acolo sute și mii de prieteni, rînduți unul lîngă altul, într'o impresionantă egalitate, liniștiți și fără pic de ipocrizie... Prietenia cărților este ca și aceea a florilor, care îți dau tot sufletul lor, răpindu-ți mintea cu captivanta amăgire a parfumului lor...

Pot fi și cărți rele... Un filosof spunea că o carte, este un om.

Da. Însă de omul rău nu te poți scăpa ușor, în vreme ce o carte rea o asvîrli în foc...

E păcat că nu poți face același lucru și cu omul rău, căci atunci s'ar mai înviora bătrîna scoarță a pămîntului, posomorită și neagră de milenare răutăți.

„Pămîntul” întreprinde o anchetă și așteaptă răspunsuri.

Am convingerea că toate răspunsurile vor fi la aceeași înălțime și vor constitui omagiul pe care cartea—această suverană a omenirii cugetătoare—il va primi în secula seculorum.

Numai de n'ar trimite cineva vre-o apreciere despre... cartea de joc, așa,

print' o simplă confuziei!

Căci sunt atît de mulți acei cari își nutresc spiritul cu martingale și ca-cealmale!

De aceia poate ar fi fost prudent, să se clarifice titlul anchetei.

D. M. Ranetescu
decan. baroului Ialomița

„Pămîntul”

Funcționarii de la Sate.

În fiecare zi ne arătăm nemulțumiri de numărul mare al funcționarilor și le discutăm atribuțiile și aportul ce-l aduc statului. În totdeauna, propunem cînd momentele sunt dificile, micșorarea salariilor și împuținarea funcționarilor publici. Desigur că acestea le-am propus și le propunem ori de cîte ori se ivește ocazia, cum de exemplu ar fi cazul acum. De o singură categorie de funcționari însă, nu putem a ne agăța. Aceștia sunt funcționarii sătești: notarii, secretarii, casierii și.. și chiar guarzii comunali. Cu toții sunt ai noștri, adică luați din sânul agriculturii, de la coarnele plugului, de la sapă și dela coasă. Ei sunt țărani adevărați, iar rostul lor în menținerea echilibrului, unui sat, este foarte important. Leafa ce o au, este mizerabilă și neregulată, pe cînd funcțiunea lor îi absoarbe complect, neglijându-și gospodăriile și de multe ori din exercitarea însărcinărilor ce au, se alege cu dușmăni fără pereche, cu semenii lor. Deasemenea în capul funcționarilor sătești, se sparg ambițiile și răsunările politicianilor, lipsiți de or ce judecată dreaptă Pe ei, pe acești „agricultori—funcționari sătești”, frați buni cu noi, îi vedem în fiecare dată la capriciul unor politicieni satrapă, care-i plimbă cu familiile în povărate, pe drumuri, de la un capăt la celalt al județului.. Ce vină grozavă le găsesc politicianii acestor „satohari” ai treburilor sătești, de-i supun la asemenea suferințe și chiar la biruri indirecte? Oare micile funcțiuni sătești trebuie cumpărate? Din partea noastră

Din Durostor Spre Țara Sfântă și Egipt

Note și impresii din călătorie

Decembrie 1933—Januarie 1934

de Pr. Eracle Matache—Sarsăniar

(Urmare din No. 34—35)

Palatul acesta încheie seria celorlalte palate cari au adăpostit pe sultanii-unul mai crud ca celălalt, a căror faimă ajunsese să'ngrozească Apusul și de cari zidurile Vienei au tremurat. Tot trecutul e'ngropat azi în zidurile acestor palate, pe cari sunt scrise cu litere nevăzute întămpăriile de secole. Vaporul merge prin mijlocul Bosforului, cotind cași el apropiindu-se de Sтамbul - Constantinopolul de adîncioară - Istantbul de azi.

Frumos decor, ca de vis, ni se'nfățișează ochilor. Suntem aproape toți călătorii pe punte. Istantbul înșirat pe coastele dealurilor Europei, se răsfață la lumina zilei. Intre ele Sfânta Sofia pe care în locul crucei de oadinioară a lui Justinian, se'nalță de veacuri, se-

miluna cuceritorului Mohamed II lea, își așteaptă ziua cînd va începe din nou sfînta slujbă la altarul închinat Mîntuitorului Cristos.

Pe țărmul Asiei, orașelul Scutari admiră frumusețea majestuoasă a Constantinopolului.

În spre mare în spatele minaretelor mulțimei de geamii coboară zidurile strejuite de turnuri ale cetății Edi Kulun, unde a fost închis Brîncoveanu cu întreaga familie și unde pentru sfînta creștină străbună, a știut să-și verse cu demnitate, sîngele. Ce vremuri au fost Doamnel Unde sunt sultanii, cari cu un gest înfiorau apele mării, de cari se cutremurau popoare și împărății, ale căror porunci erau legi, la cari ingenu-

chiau mulțimile de oștiri ce mergeau să-și verse sîndele pentru plăcerile și ambițiunile tiranilor lor. Cu aceste gînduri, vasul nostru și face drum printre o mulțime de vapoare, mai mici sau mari și acostează în fața minunatului oraș care e Sтамbulul. Ancora hărăie și scara se lasă pentru a primi pe reprezentanții autorităților turcești. Lume multă se află pe cheiu, dar nici un fes.

Modernizarea Turciei de Gaziul Kemal, se'nfățișează la prima vedere astfel.

Orașul văzut de aproape, nu mai are atracția pe care-și o dă de departe Case înghesuie, unele noi - altele roase de vreme - își fac impresia unui port mohorit. Vremea s'a schimbat a ploaie și picăturile încep să cadă încet, în desindu-se din ce în ce și dîndu-ne apoi, o ploaie măruntă ca toamna la noi.

După ce formalitățile vizei la pașapoarte se termină, scoborim pe cheiu în ploaia ce cade cu mici intreruperi.

Ne formăm grupul pentru vizitarea

orașului care e'n program și la dus și la întors. Ne urcăm în mașini de piață pentru a câștiga timp.

Trecem podul Kara Kioi care leagă Pera și Galata de Sтамbul peste Cornul de Aur. E lung de vreo 450 m. și lat de vreo 30 iar la mijloc se desface pentru a lăsa liberă trecerea vaporșorilor prin Cornul de aur — la anumită oră în zorii zilei. Peste el trec pietonii, trăsurile, mașinile, tramvaietele, și vitele. Taxa de odinioară nu se mai plătește. Trecerea acum e absolut liberă. Intrăm în Sтамbul și mașinile înșiruite una după alta își fac cu greu loc printre mulțimea care circulă pe străzile strâmbe și întortochiate. Urcăm pe străzi înguste spre grupul de geamii cari sticlesc ochii lor electrice din vârful minaretelor. Suntem în timpul Ramazanului - postul musulmanilor. Ne oprim în fața uneia din ele, mai impunătoare. Sfânta Sofia. Trecem prin curtea foarte largă, pardosită cu pietre mari patrate.

Va urma.

găsim că sistemul este cât se poate de nenorocit. Să presupunem că printre funcționarii sătești se mai găesc și „uscături“. Să fie dați afară fără milă. Dar majoritatea funcționarilor sătești, fiind cuminți și harnici gospodari, trebuie să întărească și ajutați, ca pe bună dreptate, să intre în categoria elitei sătești, alături de: Profeți și învățători. Să li se facă deci funcționarilor sătești, un statut, care să le garanteze: stabilitatea, o salarizare din care să-și întrețină familia în mod onorabil; să fie scoși cu desăvârșire din luptele politice și să li se completeze educația administrativă prin cursuri temporale de specializare... Dacă subscrierului iar stă în putință aceasta, ar face-o neîntârziat.

Ing. agr. M. G.

Jalnica stare a plugarului nostru

Anul acesta, poate fi socotit ca un an rău, pentru agricultură. Seceta persistentă ce a dăruit până mai de curând, a micșorat creșterea normală al cerealelor de toamnă și a ținut în loc semănăturile de primăvară. Nori de îngrijorare s'au abatut peste fruntea încrețită de nevoi a plugarului, deschizându-i perspectiva întunecată a zilei de mâine. În sufletele măcinate de durerile zilnice ale gloatei nevoiașă, sortită să-și lege viața de nădejdea brazdei din ogor, s'au incubat descurajarea și nesiguranța nimicitoare. Plugarul își îndreaptă privirile înlăcrimate de durere și grijă spre cerul îndurător, de la care știe din bătrâni, că-i poate veni, oricând, harul mântuitor. Ce tristă priveliște ne înfațesează satele noastre, pe vreme de secetă!

Grija și durerea se arată pe chipurile plugarilor, zugrăvite ca umbre întunecate, și glasurile istovite de putere murmură, în taină, prevestirea greutăților și nevoilor ce au să vie. Pe câmpiile părjolate de arșiță și la răspântiile drumurilor înecate în praf, sau făcut procesiuni pentru ploaie, cerșind cerurilor milostenia dumnezeiască. De sigur, că urmările secetei sunt foarte grele: vom avea o recoltă aproape în întregime compromisă, iar azi, când criza ne sugrumă viața, și plugarul nu poate să-și mai încropească banii trebuitori întreținerii gospodăriei și plății dărilor către stat, necum să se mai gândească și la acoperirea datoriilor ce le are, constituie un mare semn de îngrijorare nu numai pentru producător, dar trebuie să dea serios de gândit chiar celor puși să cărmuiască destinele acestei țări. Seceta a avut, după câte știm, un caracter general.

Prin urmare, de pe acum, putem prevedea o recoltă slabă, în orice caz mult sub normal. Pe lângă secetă și grindină, numite nenorociri naturale, și importante cărora străduințele noastre rămân neputincioase, a mai apărut de câțiva ani o altă pacoste pe capul țaranului nostru: **fiscul**.

Slujbașii fiscoșului nu cruță pe nimeni nici nu se călăuzesc după sentimentul omeniei, sau dreapta

rațiune. Că vor fi vremuri grele, secetă în țară și câmpurile secătuite de rod, slujbașul fiscoșului nu vrea să știe. Dacă întâmpină vre-o împotrivire, își bate toba iar boarfele din casă, uneltele și vitele de muncă, și le vinde la licitație. Sunt timpurile foarte grele. Capacitatea de plată a țaranului nostru este scăzută pe deoparte de efectele crizei care ne bântue, iar pe de altă parte inevitabilele nenorociri naturale. Și atunci, încotro s'o mai ia?

Gh. I. Breazu.

Preîntâmpinarea lipsurilor din cauza secetei anului 1934 în jud. Durostor

1. Inventarierea produselor agricole. Pentru cunoașterea relațiilor, șefii regiunilor agricole în preună cu autoritățile comunale, întocmi tablouri nominale — pe comuni — în cari vor trece fiecare morar, comerciant de cereale și producător agricol, însemnând în dreptul lor câtimea în kgr. de cereale ca: grâu, porumb, secară, orz, ovăz, mei etc.; apoi de fasole, cartofi, etc., precum de fân și paie ce se găsesc la fiecare în ziua catagrafierii; tot așa cu numărul sufletelor: bărbați, femei și copii din fiecare casă, fără a ține seamă de categoria lor socială, precum și cu numărul capetelor de vite: cai, armăsari cu jepele și prășila lor; tauri, boi și vaci cu prășila lor; porci etc., așa în cât să nu se scape din vedere nici păsările domestice din gospodăria fiecărui sătean. Relațiile din tablourile comunale vor fi trecute pe comuni în cel de centralizare de șeful regiunii agricole respective, înaintând îndată după sfârșirea sa serviciului central agricol, unde va fi socotit, cât mai exact cu putință, consumul produselor agricole pentru fiecare comună în parte. — Numai așa se vor afla cantitățile de produse agricole ce pot ieși din fiecare comună pentru vânzare sau cantitățile ce trebuie cumpărate din alte părți ale țării.

2. Indrumări pentru folosirea țarinilor.

1) Îndată după svântarea pământului u d a t de ploaie vor fi întoarse toate semănăturile de toamnă ce s'au pierdut din pricina secetei și se vor semăna cu produse de nutreț, alese cu deosebire, din acelea care produc cantități mari ca: porumbul de nutreț, borceagul și meiul, iar până la sfârșitul lunii Iunie se poate semăna cu succes și hrișcă.

3) Economisirea fânului și paelor vechi.

Fânul, paele și alte nutrețuri din alți ani, se folosesc cu chibznicie dacă se toacă cu șiș-carnița (mașina de tocat). Șișca (tocătura) se strânge în grămadă peste care se stropește saramură clocotită, înainte de împărțirea șișcăii la vite. Almintrelea ogrinjii rămân neatînși în iesle, fiind mâncați în silă, vitele tot flămânzesc și se aleg încă și cu răni în gură.

4) Să se facă frunzare.

Dacă efectul secetei care a bântuit va persista și va avea repercursiuni în rău asupra semănăturilor de nutrețuri (dughie, porumb furager etc) recomandăm să se facă frunzare chiar de pe acum când frunzele sunt tinere și mai hrănitoare. Iată în câteva cuvinte și practic cum se pregătesc frunzele: Se taie crențuțe (vârfuri) de: salcâm, stejar, salcie etc. de câte 50 — 60 cm. Se usucă pe cât posibil la umbră ca să-și păstreze culoarea verde și apoi se fac gramezi (câpțe): un rând de pae, un rând de frunzare. Asemenea nutreț este preferat de toate vitele dar în special de bovine și ovine.

... În numerile viitoare va urma: însămânțările de lucernă și folosirea islazurilor.

Ing. agr. Virg. Ciufecu
direct. serv. agric. Durostor

Obținerea

seminței viermilor de mătase

În general gogoșile se întind pe o masă, pe hârtii, sau se înșiră agățându-se pe pereți. Sistemul nu mi se pare practic ba este chiar puțin incomod, din cauză că alegerea fluturilor din pereză se face mai anevoios. Se poate spune de asemeni că crisalidele din gogoși nu stau nici în prea bune condiții de aerare etc.

Iată însă un bun sistem pe care l'am practicat și care mi-a dat rezultate bune.

Se face un cadru (ramă de scânduri (și)pi) groase de 0,03 m. și late de 0,06 m.)

Peste ramă se bate în cue, o pânză de sârmă, cu dimensiunea ochiurilor de 0,01 1/2 m. apoi gogoșile alese, se pune câte una în ochiurile pânzei de sârmă unde vor învia fluturii.

În astfel de ramă (0,60x0,90) se pot pune spre învie până la 2200 gogoși, socotind că ar face câte 300-600 ouă fiecare fluturoaică reese circa 400-500 grame de sămânță.

Când fluturii au eșit, se culeg cu mâna și se așează pe bucăți de pânză (de obicei, mărimea pânzei este de un metru patrat). Acei ei se împerechiează și apoi când fluturii se împerechiează cu alta sau moare (este bine ca înainte de a doborâmperechere, fluturii să se odihnesc câteva ore.

Împerecherea durează 10-12 ore.

Dacă fluturoaicele au fost perfect sănătoase, se ouă mult în scurt timp și trăesc încă câteva zile dupe ce au depus oule. Durata împerecherei și a ouatului este normală să fie de 48 de ore la o temperatură de 23 de grade.

După ce ouatul s'a terminat, se ridică fluturii și se strâng pânzele cu ouă.

În luna Septembrie și Octombrie este timpul când semințele respireză foarte puțin și atunci se procedează la ultima operație: spălătul, uscatul și punerea în cutii.

Spălătul. Se iau pânzele cu ouă și se bagă în apă curată și puțin călduță. (trebuie ca apa întrebuințată, să aibe aceeași temperatură ca oule). Cu ajutorul unui cuțit se rad pânzele cu să cadă oule în apă și după aceea se procedează la strecurare ca să rămână numai semințele. În urmă le punem la uscat, la umbră. Le conaștem că sunt bine uscate când ele alunecă între degete ca firele de nisip.

Pentru a le conserva, le punem în cutii de carton căruia i-am făcut cu un ac mai multe găurele pentru a favoriza respirația care este foarte activă primăvara. De obicei se pune într'o cutie 25-30 gr. de sămânță, având dimensiunile: de 10 cm. diametru și 2 cm înălțime.

Se mai pot păstra oule și în punguțe de muselin (pânză de 10 cm pe 15 cm). De locul de păstrare al semințelor de viermi de mătase trebuie să fie răcoros dar nu umed.

Elena M. Georgescu
Diplomată a șc. superioare de sericultură Montpelier—Franța

Icoane dela țară

După ploaie

D-lui Ing. agr. M. Georgescu
S'a furisat o rază printre nori
S'a luminat deodată ntreaga țară,
Iar plecurii de ploaie'n ochi de flori
Lucesc de parc'ar fl mărăgăritare.

* * *
Ies aburi calzi din verzile ogoare
Și s'a pornit al păsărilor cor;
S'a'nșeninat de tot, — și mândrul soare
A'ntins în zări un brâu multicolor.
George I. Breazu

Felurite

Dacă te-a înțepat o albină sau o altă insectă stoarce o ceapă pe înțepătură.

* * *
Dacă avem bănuiala că ciupercile culese, ar putea fi din acele veninoase, e foarte bine a le pune mai întâi să stea câțva timp în oțet de vin. În felul acesta, ele își perd otrava.

Cancanuri rurale

„Semănătorul“ a înțeles de la apariția sa, să intre în slujba intereselor generale, și nici decum să se dedea la urâtul sport al polemicilor, cari au la bază cancanuri rurale. Am fost obișnuiți a crede că învățătorii, în general, sunt oameni cu judecată, Nu ne-am înșelat.

Simpatia lor ne-a încurajat și măgulit. Dar am remarcat, desigur din fericire, un specimen-din câteva sute de învățat. cuminți—doritor de reclamă eficientă și de spectacole „caragealești“. Il detestăm așa pecum îl repudiază și colegii lui.

...Bănuim însă că acel ce provoacă „Semănătorul“ de a ieși din atitudinea sa, admirată de opinia publică Durostoreană, este străin de neamul nostru și caută ca prin scrisori publice, strecurate prin ziare politice, să verse veninul nației lui pe care o ignorăm.

Acesta este răspunsul ultim cel dăm la o scrisoare a unui oarecare, se ce referea la „o corespondența din Sarsânlar“.

Pentru d-l... prim Pretor

Nu căutăm ca prin rândurile de mai jos, să umilim pe cineva. Din contră vrem să facem a reeși meritele unui administrator, a cărui pregătire inițială, este viticolă agricolă. Deci nu ne ocupăm—în prezent—de activitatea d-sale, pentru că n'avem interesul și nici nu vrem să inaugurăm acest sistem. Dorim totuși, în calitate de... foști colegi de branșe, ca d-l T. Chiroglu—fost agronom regional—actual prim pretor al plășii Turtucaia, să aibe o atitudine mai bine voitoare—se înțelege în cadrul legilor—față de colegii aruncați de soartă, în funcțiunile ad-tive, de sub conducerea D-sale de prim pretor.

ȘTIRI

D-l Maior G. Bădescu comand. Leg. jandarmi Durostor a fost înaintat la gradul de Lt. Colonel. Ii urăm la mai mare.

* * *
Harnicul gospodar d-l Voicu Ciucă membru în cons. de ad-ție al Sindic. agrilor Durostor și susținător al „Semănătorul“ ui, a fost ales PRIMAR al com. Carar. Ne bucurăm succesul bine-meritat al D-sale și-l felicităm călduros.

Ziare și reviste primite

la redacție și pe care le recomandăm cititorilor noștri:

„Albanie nouvelle“ Constanța
„Satul“ No. 63 Iunie str. Aurel Vlaicu 5 Buc
„Zămbet de soare“ No. 10 Com. Ursoaia of. Buzestii Olt
„Glasul Maramureșului“ No. 41-42 Hiet
„Foala plugarilor“ An. 8 No. 20-21 Const.
„Gorjanul“ An. XI No. 24-25 Tg. Jiu
„Voința Ialomiței“ An. 6 No. 8 Călărași
„Birușța“ An. IV No. 24-25 Călărași

Rugăm plătiți abonamentul

Tlo. Progresul“ S. A. R.—Sillistra